

SÈRIE 2**Exercici 1** (3 punts)

1.1. Zenital. Es tracta d'aquell pla pres des de la vertical del objecte filmat, usualment amb la utilització d'una grua o cap calent per la col·locació de la càmera. (1 punt)

1.2. El salt enrere o *flash back* és una tècnica narrativa que trasllada als personatges i la història al passat per tal d'explicar una acció anterior que té una importància clau en el relat que se'ns explica. El recurs visual més habitual per donar pas al salt enrere és la fosa encadenada. (1 punt)

1.3. Seqüència. Es tot fragment d'un guió on una acció determinada es desenvolupa de forma continuada sense interrupcions de temps ni canvi de lloc. Seria el conjunt d'accions que es desenvolupen en un mateix escenari sense que es trenqui la continuïtat. No confondre amb l'escena, que seria una unitat menor sense significat complet que conforma, de fet, la seqüència. (1 punt)

Exercici 2 (7 punts)

OPCIÓ A

2.1. *Tall: la més habitual, es tracta d'unir sense cap efecte dos fragments de pel·lícula.

- Encadenat: superposició de dues imatges diferents, una imatge es difumina al mateix temps que la següent es va definint.
- Fosa: desaparició total de la imatge fins un valor cromàtic uniforme, habitualment el negre.
- Cortineta: desplaçament horitzontal o vertical de la següent imatge que fa desaparèixer l'anterior.
- Escombrat: vertiginosa panoràmica que desenfoca el primer grup d'imatges i dona pas a un altre.
- Iris: simulació de desaparició de la imatge anterior pel tancament del diafragma de la càmera.

Els alumnes poden identificar d'altres tipus de transicions fruit de les noves eines d'edició i postproducció.

(3 punts)

2.2. Evidentment les respostes es poden emmarcar en un ventall amplíssim, ja que estan totalment subjectes a la imaginació dels alumnes; l'important en aquest cas, però, no es tant la descripció d'una situació original, sinó el correcte ús de la gramàtica audiovisual i el reflex del coneixement que el alumne tingui d'aquestes eines.

(4 punts)

OPCIÓ B

2.1. (4 punts)

Es valorarà la capacitat d'anàlisi visual de la imatge proporcionada i la corresponent argumentació. Es previsible que el alumne o alumna no podrà desenvolupar – o ho farà d'una manera hipotètica o intuïtiva- els aspectes que no es puguin deduir d'un anàlisi purament visual o dels quals no se li proporciona informació. Cal presuposar també que l'alumnat d'aquesta matèria pot no haver tingut una formació sistemàtica o completa sobre la Història de la Fotografia.

Es valorarà molt positivament l'abundant utilització de terminologia pròpia de la matèria i parcialment, encara que l'anàlisi no sigui del tot precís.

A tall de referència i context:

- composició: estem davant d'una composició poc natural en la que la part central de tota l'obra són els dits encreuats que simulen pedretes. Les pedres de la part inferior i el cel buit de núvols a la superior serveixen de marc per aquest cos que mostra la seva nuesa.
- enquadrament: la simplicitat de l'objecte fotografiat ens porta a observar un únic pla de lectura que atrapa i transporta la mirada de l'espectador cap al mur dels dits. L'objecte retratat està en primer primeríssim pla i ocupa gairebé la totalitat de la imatge fet que augmenta el seu poder d'abstracció i evocació.
- textures: en contrast amb el cel que està absolutament net la càrrega de textura recau en els dits i les pedres que es confonen entre ells, cadascuna diferent però dins d'un conjunt homogeni.
- il·luminació: també aquí s'imposa la naturalitat, atès que es tracta d'una imatge presa aprofitant la llum natural, sense il·luminació artificial, aprofitant un moment del dia en la que la posició del sol permetés l'efecte visual en el que els dits es confonguin amb les pedres.

2.2. Es tracta d'una fotografia analògica. La imatge està captada en un escenari natural i no ha sofert cap tipus de modificació ni procés de fotomuntatge. Es evident que hi va haver una posada en escena prèvia, per tal de evidenciar el moment en el que la llum fa confondre els dits amb les pedres, però no hi ha cap il·luminació artificial. La preparació prèvia es limita a la posició dels dits i a la configuració de l'enquadrament buscat per l'artista sense que intervingui cap element decoratiu o *d'atrezzo* artificial, com ara decorats o vestits. Tampoc no hi ha cap mena de manipulació posterior a la presa de la fotografia com ara un fotomuntatge o alteració del negatiu en laboratori. Segurament l'autor vol fugir de qualsevol artifici i destacar l'aspecte naturalista de la seva fotografia. El poder evocador de la imatge recau dons, no en posades en escenes artificioses ni en manipulacions al laboratori de revelat, sinó en la tria d'una imatge suggeridora i d'un punt de vista arriscat.

(3 punts)